

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Vinden fortæller om Valdemar Daae og hans Døttre

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 110. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr03val-shoot-idm140098737209072/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Det var en haard Dag, en stiv Stund at holde sig i, men Sindet var haardt, Nakken var stiv.

Intet havde de i Eie uden Klæderne paa Kroppen; jo det alelymistske Glas, som nyligt var kjøbt og fyldt med det Spild, som var skrabet op fra Gulvet; Skatten, der lovede, men ikke holdt. *Valdemar Daas* gjemte det inde paa sit Bryst, tog saa sin Kjøp i Haanden, og den eengang rige Herre gik med sine tre Døttre ud fra *Borreby Gaard*. Jeg blæste koldt paa hans hede Kinder, jeg klappede hans graa Skjæg og hans lange, hvide Haar, jeg sang, som jeg kunde det; hu- u- ud! fare hen! fare hen! - Det var Enden paa den rige Herlighed. [14]

Ida og *Anna Dortha* gik hver ved hans Side; *Johanne* vendte sig i Porten, hvad skulde det til, Lykken vilde dog ikke vende sig. Hun saas paa Murens røde Steen fra Marsk *Stigs Borg*, tænkte hun paa hans Døttre: [15]

»Den ældste tog den yngste ved Hand,
Og de fore vide om Verden!«

tænkte hun paa den Sang; - her vare de tre, - Fæderen var med! - De gik hen af Veien, hvor de havde kjørt i Karreet, de gik Stoddergang med Fæderen, til *Smidstrup Mark*, til det klinede Huus, der var leiet for ti Mark aarlig, det nye Herresæde med tomme Vægge og tomme Kar. Krager og Alliker fløj henover dem og skrege, som i Spot: »fra Reiden! fra Reiden! frá frá!« som Fuglene skreg det i *Borreby Skov*, da Træerne bleve fældede. [16]

Hr. *Daas* og hans Døttre fornåm det vel! jeg blæste dem om Ørerne, det var ikke værd at høre derpå.

Saa drog de ind i det klinede Huus paa *Smidstrup Mark*, - og jeg foer afsted over Mose og Mark, gennem nøgne Hækker og afpillede Skove, til aabne Vande, andre Lænde, - hu- u- ud! fare hen! fare hen! og det i alle Aaringer!« [17]

Hvor gik det *Valdemar Daas*, hvor gik det hans Døttre? [18] Vinden fortæller:

[14] nyligt] nylig A², nyligt C, nylig D. 14 Hun saas . . . paa hans Døttre: . . . Verden.] Hun saas [lakune] røde Steen fra Marsk Stigs Borg, tænkte [lakune] vel paa Visen om hans Døttre! tilføje i k, uden citat; Hun saas . . . hans Døttre: Den ældste tog den yngste ved Hand, saa vandrede de ud til fremmed Land! overklæbning i k; Hun saas . . . hans Døttre: »Den ældste tog den yngste ved Hand, Saa vandrede de ind i fremmed Land.« r. [19 af] ad A². 22 med] vendte med k, med r. 24 skreg] skrege C. 27 værd] værdt C.